

บทที่ 5

บทสรุป

การศึกษา เรื่อง สภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต 2 เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) ที่มุ่งศึกษาสภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต 2 โดยมีวัตถุประสงค์ศึกษาสภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต 2 งานการบริหารงานวิชาการ 5 ด้าน คือ ด้านการบริหารหลักสูตร ด้านกระบวนการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และด้านการนิเทศการศึกษา

ศึกษาสภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้บริหารและครูวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต 2 ปีการศึกษา 2552 ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 48 คน ครูวิชาการจำนวน 48 คน รวมจำนวน 96 คน แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล ลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ จำนวน 5 ข้อ และตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการ ซึ่งมีเนื้อหา 5 ด้าน จำนวน 51 ข้อ คือ ด้านการบริหารหลักสูตร จำนวน 11 ข้อ ด้านกระบวนการเรียนรู้ จำนวน 11 ข้อ ด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 10 ข้อ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา จำนวน 9 ข้อ และด้านการนิเทศการศึกษา จำนวน 10 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ทั้ง 2 ส่วนมาวิเคราะห์ด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะพัฒนาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต 2 แบบปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษา สรุปได้ 2 ประการดังนี้

1. สภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต 2 พบว่า ด้านที่มีปัญหาอันดับสูงสุด คือ ด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือ ด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการนิเทศการศึกษา และด้านการวิจัย

เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่มีปัญหาอันดับต่ำสุด คือ ด้านกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งอยู่ในระดับปานกลางตามลำดับ

1.1 ด้านการบริหารหลักสูตร สภาพปัญหาสูงสุด คือ การส่งเสริมให้ครูเข้ารับการพัฒนาเกี่ยวกับหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจากหน่วยงานต่างๆ สภาพปัญหารองลงมา คือ การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาโดยให้ทุกฝ่ายและผู้เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วม และข้อที่มีสภาพปัญหาต่ำสุด คือ การนิเทศ ติดตามการนำหลักสูตรไปใช้ของผู้บริหาร

1.2 ด้านกระบวนการเรียนรู้ สภาพปัญหาสูงสุด คือ การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครู สภาพปัญหารองลงมา คือ แผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และข้อที่มีสภาพปัญหาต่ำสุด คือ การประชุมวางแผนร่วมกันในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

1.3 ด้านการวัดและประเมินผล สภาพปัญหาสูงสุด คือ การมีส่วนร่วมของนักเรียนและผู้ปกครองในการวัดและประเมินผลการเรียน สภาพปัญหารองลงมา คือ การพัฒนาเครื่องมือและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน และ ข้อที่มีสภาพปัญหาต่ำสุด คือ การประชุมชี้แจง ระเบียบหลักเกณฑ์วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนของนักเรียนตามหลักสูตร

1.4 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา สภาพปัญหาสูงสุด คือ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนของครู สภาพปัญหารองลงมา คือ ความสนใจและตระหนักถึงความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนของครู และข้อที่มีสภาพปัญหาต่ำสุด คือ การสนับสนุนให้มีการแสดงผลงานการวิจัยของสถานศึกษาและการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความภาคภูมิใจ

1.5 ด้านการนิเทศการศึกษา สภาพปัญหาสูงสุด คือ การดำเนินการนิเทศติดตามปฏิทินการนิเทศของผู้นิเทศ สภาพปัญหารองลงมา คือ การเยี่ยมชั้นเรียนเพื่อทราบสภาพปัญหาและให้คำแนะนำด้านการจัดการเรียนรู้ของผู้นิเทศ และข้อที่มีสภาพปัญหาต่ำสุด คือ การส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรในสถานศึกษาให้จัดทำผลงานเพื่อพัฒนาวิชาชีพของตนเองให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ

2. ข้อเสนอแนะการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต 2

ผู้ศึกษาได้นำผลการวิเคราะห์แสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะที่สอดคล้องกันเป็นแนวทางการบริหารงานวิชาการ ดังนี้

2.1 ด้านการบริหารหลักสูตร ส่งเสริมคณะครูเข้ารับการอบรม และมีการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ ประชุมผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำหรือจัดหาคู่มือครูเกี่ยวกับหลักสูตรสถานศึกษา และคู่มือการเรียนการสอน ตรวจสอบการนำหลักสูตรสถานศึกษา และคู่มือการเรียนการสอนไปใช้ และกำกับ ติดตาม ประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ

2.2 ด้านกระบวนการเรียนรู้ มีการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดส่งเข้ารับการอบรม สำรวจแหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญา และปราชญ์ท้องถิ่น จัดทำหลักสูตรท้องถิ่น เชิญวิทยากรในท้องถิ่นมาให้ความรู้แก่นักเรียน และกำกับ ติดตามผล

2.3 ด้านการวัดและประเมินผล มีการประชุม ชี้แจงผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จัดทำแบบประเมินผล เชิญวิทยากรมาให้ความรู้ความเข้าใจ จัดหา คู่มือ ตำรา เอกสาร และแหล่งการเรียนรู้ กำกับ ติดตาม และประเมินผล

2.4 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา มีการสำรวจจำนวนบุคลากร สร้างความตระหนัก จัดประชุม และเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ความเข้าใจ กำกับติดตาม

2.5 ด้านการนิเทศการศึกษา มีการประชุมชี้แจง วางแผน แต่งตั้งบุคลากรรับผิดชอบงาน ดำเนินการนิเทศภายในในตามปฏิทินการนิเทศ แจ้งผลการนิเทศให้ผู้รับการนิเทศทราบ กำกับ ติดตาม ประเมินผลการนิเทศ

อภิปรายผล

จากผลการศึกษา เรื่อง สภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก มีประเด็นที่สนใจ ซึ่งผู้ศึกษาได้นำมาอภิปรายเพิ่มเติม ดังนี้

ผลการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต 2 สามารถอภิปรายผลในแต่ละด้าน ได้ดังนี้

1. ด้านการบริหารหลักสูตร ปัญหาอันดับสูงสุด คือ การส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจากหน่วยงานต่างๆ การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา โดยให้ทุกฝ่าย และผู้เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วม การจัดทำคู่มือครูเกี่ยวกับหลักสูตรสถานศึกษา และการเรียนการสอน และการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของสถานศึกษาก่อนจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะผู้บริหาร และครูผู้สอนไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาเพียงพอ และเป็นครั้งแรกในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียก็ยังไม่มีความรู้เกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตร ขาดงบประมาณในการจัดทำ และจัดหาคู่มือครู เนื่องจากการจัดสรรงบประมาณส่วนใหญ่ใช้จำนวนนักเรียนเป็นเกณฑ์ในการจัดสรร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเดชะ ชีระตระกูล (2548, หน้า บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการใน

โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาลำปางเขต 2 พบว่า ผู้บริหาร และครูผู้สอนยังมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ไม่เพียงพอ การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ใช้วิธีการประยุกต์และพัฒนาจากโรงเรียนอื่น ซึ่งปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543, หน้า 44) ที่กล่าวว่า การดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร ควรมีการจัดทำคู่มือครู เพื่อให้ครูได้มีคู่มือในการศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนการสอน สม่่าเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอัมพร พุ่งเฟื่อง (2540, หน้า 73 - 75) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองเชียงราย ผลการศึกษา พบว่า การบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับนักเรียนและท้องถิ่น โดยศึกษาปัญหาและความต้องการของนักเรียนในท้องถิ่น

2. ด้านกระบวนการเรียนรู้ ปัญหาอันต้งสูงสุด คือ การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครู แผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับสภาพของชุมชนและท้องถิ่น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูผู้สอนยังไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อีกทั้งกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้ผู้เรียนต้องเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระวิชา ซึ่งบางโรงเรียนครูไม่ครบชั้น ครูต้องสอนหลายชั้น ทำให้ไม่มีเวลาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เมื่อเป็นเช่นนั้นครูส่วนใหญ่จึงจัดหา หรือซื้อแผนการจัดการเรียนรู้จากสำนักพิมพ์ต่างๆ ทำให้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีไม่สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งไม่สอดคล้องกับชุมชน และท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเดชะ ธีระตระกูล (2548, หน้า บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 2 พบว่า ครูยังมีเพียงพอต่อชั้นเรียน และมีภาระงานอื่นอีกหลายด้าน วรเชษฐ์ จันทร์ภิรมย์ (2546, หน้า 61- 64) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน ผลการศึกษาพบว่า ครูขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำสาระต่างๆของหลักสูตรใหม่สาระหลักสูตรใหม่มีมากไปทำให้ยุ่งยากต่อสถานศึกษาไม่เปิด โอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตร ข้อเสนอแนะ คือ ควรจัดอบรมให้ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดทำสาระการเรียนรู้ของหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐานแก่คณะครูและผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการ ควรเปิดการอบรมในวิชาที่ขาด แคลนให้กับบุคลากรในสถานศึกษา สถานศึกษาขาดแคลนครู ครูไม่ครบชั้น ครูรับผิดชอบงานด้าน อื่นๆ ที่ไม่ใช่งานสอนมากเกินไป สถานศึกษาขาดแคลนครูที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้าน ขาด การวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ขาดการเก็บรวบรวมข้อมูลของชุมชน การยอมรับบทบาทของผู้นิเทศ การร่วมมือในการแก้ปัญหา ร่วมกัน

ขาดการส่งเสริมและพัฒนาให้ครูได้ศึกษาดูงานในสถานศึกษาที่ประสบผลสำเร็จ ขาดการพัฒนาในวิชาชีพ ขาดการจัดประชุมสัมมนาทางวิชาการเพื่อช่วยเหลือครูและบุคลากรทางการศึกษา ไม้มีความรู้ในการทำวิจัยชั้นเรียน ขาดการวางแผนในการทำวิจัยในชั้นเรียน ขาดการส่งเสริมในการทำวิจัยในชั้นเรียน ขาดการกำกับติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง ขาดการจัดเก็บข้อมูลทางวิชาการ อย่างเป็นระบบ โครงการไม่สอดคล้องกับสภาพชุมชนและท้องถิ่นและไม่มี การนำผลการประเมิน มาพัฒนาแก้ไข

3. ด้านการวัดและประเมินผล ปัญหาอันดับสูงสุด คือ การมีส่วนร่วมของนักเรียนและผู้ปกครองในการวัดผลและประเมินผลการเรียน การพัฒนาเครื่องมือในการวัดผลและประเมินผลการเรียน และการวัดผลและประเมินผลการเรียนของนักเรียนมีหลากหลาย ซึ่งอาจจะเป็นเพราะครูยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล ทำให้ไม่มีเวลาที่จะพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณรงค์ศักดิ์ ปรียากุล (2542, หน้า 59-60) ได้วิจัยเรื่อง แนวทางในการพัฒนาการบริหารงานโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดเทศบาลเมืองลำพูน พบว่า การวัดผลและประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและเนื้อหาของหลักสูตร มีปัญหาที่พบคือครูรับผิดชอบงานหลายด้าน สอนหลายวิชา ขณะเดียวกันงานวิจัยของวรเชษฐ จันทรภิมย์ (2546, หน้า 61-64) ได้วิจัยเรื่อง การบริหารวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน พบว่า การวัดและประเมินผลไม่เป็นไปตามสภาพจริง ซึ่งสัมพันธ์กับงานวิจัยของเดชะ วีระตระกูล (2548, หน้า บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาลำปางเขต 2 พบว่า ผู้บริหาร และครูผู้สอนยังมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวัดผลและประเมินผล ตามหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

4. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ปัญหาอันดับสูงสุด คือ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการวิจัยในการชั้นเรียนของครู การประเมินผลเพื่อสรุปผลการวิจัยในชั้นเรียน และการวิจัยเชิงปฏิบัติการในภาพรวมของโรงเรียน และความสนใจ และตระหนักถึงความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนของครู ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูไม่มีความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูผู้สอนยังเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียนไม่ได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของวรเชษฐ จันทรภิมย์ (2546, หน้า 61-64) ได้วิจัยเรื่อง การบริหารวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน พบว่า ครูและบุคลากรในสถานศึกษาไม่มีความรู้ความเข้าใจในการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน ขาดการวางแผนในการทำวิจัยในชั้นเรียน ขาดการส่งเสริมใน

การทำวิจัยในชั้นเรียน ขาดการกำกับติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่องซึ่งสัมพันธ์กับงานวิจัยของ เดชะ ธีระตระกูล (2548, หน้า บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาลำปางเขต 2 พบว่า ครูและผู้บริหารควรมุ่งเน้นแก้ปัญหาให้นักเรียนหรือ สถานศึกษาที่มีปัญหา ด้านการทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ดีขึ้น ผู้สอนมีการทำวิจัยใน ชั้นเรียน เพื่อแก้ไข ปรับปรุงและพัฒนาให้นักเรียนให้มีคุณภาพ

5. ด้านการนิเทศการศึกษา ปัญหาอันดับสูงสุด คือ การดำเนินการนิเทศตามปฏิทิน การนิเทศของผู้นิเทศ การเยี่ยมชั้นเรียนเพื่อทราบปัญหาและให้คำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอนของผู้นิเทศ และการจัดทำแผนการนิเทศการศึกษาเพื่อเป็นกรอบในการบริหารงาน อาจเป็น เพราะผู้บริหารไม่มีเวลา และไม่ได้อบรมหมายให้คณะครูมีส่วนร่วมในการนิเทศ ไม่มีการแต่งตั้ง คณะกรรมการในการนิเทศ ขณะเดียวกันครูผู้สอนก็ไม่ต้องการให้ผู้บริหารมานิเทศ เพราะยังมีความรู้สึกว่าคุณครูจะมาจับผิด เกิดความประหม่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจเร เหมือนมั่น (2542) ได้วิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการโรงเรียนเทศบาลเขตการศึกษา 6 พบว่า การนิเทศการสอนโรงเรียนไม่สามารถจัดได้อย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเดชะ ธีระตระกูล (2548) ได้วิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 2 พบว่า ผู้บริหารและครูยังขาดความรู้และประสบการณ์ในเรื่องการนิเทศได้อย่างเสมอ ซึ่ง สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ(2541, หน้า 54) ได้กล่าวถึงกระบวนการนิเทศ ว่า ควรกำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติงาน วางแผนติดตามประเมินผลการดำเนินงาน จัดทำแผน นิเทศของโรงเรียน ประชุมชี้แจงมอบหมายงานให้ตรงกับความสามารถของผู้นิเทศ ผู้นิเทศจัด ดำเนินการนิเทศตามปฏิทินการนิเทศ บันทึกผลการนิเทศตามกิจกรรมตามที่ได้รับมอบหมาย และ รายงานผลการนิเทศให้ผู้บริหารทราบ สอดคล้องกับงานวิจัยของวรเชษฐ จันทร์ภิรมย์ (2546, หน้า 61-64) ได้วิจัยเรื่อง การบริหารวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแม่ ทา จังหวัดลำพูน พบว่า ขาดการวางแผนในการกำหนดการนิเทศผู้บริหารไม่มีเวลาในการนิเทศ การนิเทศไม่ต่อเนื่อง ไม่มีปฏิทินในการปฏิบัติงาน การยอมรับบทบาทของผู้นิเทศ การร่วมมือใน การแก้ปัญหาาร่วมกัน ขาดการส่งเสริมและพัฒนาให้ครูได้ศึกษาดูงานในสถานศึกษาที่ประสบ ผลสำเร็จ สม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอัมพร พึ่งเฟื่อง (2540, หน้า 73 - 75) ได้ศึกษา การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองเชียงราย ผลการศึกษา พบว่า ด้านการนิเทศ

การศึกษาอย่างเป็นระบบนั้น พบว่า การดำเนินการนิเทศยังไม่เป็นระบบขาดความสม่ำเสมอ ขาด การติดตาม และประเมินผล

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต 2 ผู้ศึกษามีความคิดเห็นและขอเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อเป็นแนวทาง ในการบริหารงานวิชาการ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการศึกษาค้นคว้าไปใช้

1.1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต 2 ควรส่งเสริมให้ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง

1.2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต 2 ควรจัดอบรมให้ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดทำสาระการเรียนรู้ของหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐานแก่คณะครู และผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียตลอดถึงผู้ที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการ

1.3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต 2 ควรส่งเสริมให้ความรู้เกี่ยวกับการ จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

1.4 ครูควรมีการประเมินผลตามสภาพจริงโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

1.5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต 2 ควรดำเนินการส่งเสริมและจัดอบรมให้ ความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน

1.6 สถานศึกษา ควรวางแผนและแต่งตั้งคณะกรรมการที่รับผิดชอบในการนิเทศ ภายใน และควรปฏิบัติตามตารางการเยี่ยมชั้นเรียน และให้คำแนะนำการจัดการเรียนการสอน อย่างสม่ำเสมอ

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษากับครูวิชาการ ตามขนาดของโรงเรียน

2.2 ควรศึกษาเกี่ยวกับดำเนินการบริหารงบประมาณ ในโรงเรียนขนาดเล็กที่ส่งผล ต่อการบริหารวิชาการ

2.3 ควรศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็กของ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอื่น